

Tinget, og efter at Ministeriet har approberet lignende Foranstaltninger i en Mængde Tilfælde. Jeg forstaar ikke denne Modstand mod Anvendelsen af § 2, og det saa meget mindre, som ikke alene den højtærede Indenrigsminister, vort Parti og Socialdemokratiet stærkt har opfordret til at anvende § 2, men ogsaa Venstres Ordfører ved Lovens Behandling i Fjor har udtalt sin uforbeholdne Tilslutning til denne Del af Loven. Det ærede Medlem fra Veringe (Jensen-Sønderup), som var Venstres Ordfører ved første Behandling i 1916, udtalte nemlig ved denne Lejlighed følgende — det staar i Rigsdagstidende Sp. 1337, og jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse oplæse det: „I øvrigt er det ogsaa mit Partis og mit personlige Ønske, at Dyrtidslovens Bestemmelser, saaledes som de nu vil blive formet, maa blive anvendt i saa stor Udstrækning som muligt, og at man overalt, hvad enten det sker gennem Foranstaltninger, som træffes direkte af Kommunalbestyrelserne, eller Foranstaltninger, som træffes gennem Hjelpekasserne, vil søge at raade Bod paa de Vanskeligheder, som Dyrtiden har skabt ogsaa for mange, som ikke kan komme ind under Begrebet „mindre bemidlede.“

Naar Venstre nu er imod Statsforanstaltninger paa dette Omraade, hvorfor saa ikke animere Kommunerne til at tage denne Sag op? I Stedet for at gøre dette, bærer de sig ad, som det for et Øjeblik siden blev oplyst, at et Medlem af Partiet Venstre gør, nemlig det ærede Medlem fra Kolding (Laursen), der som Byraadsmedlem i Aarhus har stemt imod Anvendelsen af Dyrtidslovens § 2 og endogsaa er gaaet med til sammen med sine Meningsfæller at henvende sig til Ministeren med Anmodning om ikke at approbere, hvad Flertallet har besluttet.

Kommunerne magter ikke denne Opgave, mener man. Jeg skal da nævne et Par Kommuner, hvor man med god Virkning har gennemført Foranstaltninger efter Dyrtidslovens § 2. Det viser sig nemlig, at hvor Flertallet i Kommunalbestyrelserne saavel paa Land som i By vil denne Vej frem, kan det ske. Den ene af de Landkommuner, jeg tænker paa, er Skeby-Otterup i Nordfyn. I Januar Kvartal 1917 anvendtes der af denne Kommune 2,500 Kr. gennem Hjelpekassen. Fra Februar lykkedes det at gennemføre Foranstaltninger efter § 2, saaledes at der ved Anvendelse af Kuponer ydedes Prisnedsættelse til

alle, for Brændsel 4 Kr. pr. Husstand pr. Maaned, paa Brød 50 Øre pr. 4 kg til hver Person pr. Maaned, paa Mel og Gryn 50 Øre pr. 2½ kg til hver Person pr. Maaned, paa Smør, Fedt og Margarine 1 Kr. pr. 2 kg til hver Person pr. Maaned. Kuponerne til Brændsel lød paa 4 Kr. pr. Stk., til Brød paa 50 Øre for 4 kg, til Mel og Gryn paa 50 Øre for 2½ kg, til Smør, Fedt og Margarine paa 50 Øre for 1 kg. Denne Prisnedsættelse androg i Februar og Marts ca. 14,000 Kr. Saa afholdtes der jo Sogneraadvalg i Marts, og det nye Sogneraad lod Dyrtidsforanstaltningerne hvile i Sommermaanederne for at lade dem virke saa meget kraftigere nu i den kommende Vinter. Dyrtidsforanstaltningerne i denne Kommune for den kommende Vinter er fastsatte saaledes: Der ydes til alle Prisnedsættelse for Brændsel i 5 Maaneder fra den 1. November 5 Kr. pr. Husstand pr. Maaned, i alt 25 Kr. pr. Husstand, Prisnedsættelse for Fedtstoffer og Fødevarer 50 Øre pr. Halvkilo paa 3 kg til hver Person pr. Maaned i 4 Maaneder fra den 1. December, Prisnedsættelse for Brød 50 Øre pr. 4 kg Brød paa 8 kg Brød til hver Person pr. Maaned i 4 Maaneder. Det vil sige for Fødevarer i alt en Prisnedsættelse til hver Person paa 4 Kr. maanedlig. Denne Prisnedsættelse vil for Skeby-Otterup Kommune udgøre ca. 12,500 Kr. til Brændsel og 36,000 Kr. til Fødevarer, i alt efter § 2 48,500 Kr., i Tiden fra 1. November 1917 til 31. Marts 1918. En Familie paa 5 Medlemmer vil saaledes faa en Prisnedsættelse, som omsat i Penge udgør 25 Kr. maanedlig i 4 Maaneder og 5 Kr. i November eller i alt 105 Kr. Desuden anvendes selvfølgelig de nødvendige Beløb efter § 1 til Afhjælpning af Nød og Trang, som disse prisregulerende Foranstaltninger ikke er tilstrækkelige overfor, f. Eks. i Sygdomstilfælde og overfor Arbejdsløshed; det Beløb, der skal anvendes hertil, er ikke fastsat, men bliver bevilget, efterhaanden som Hjelpekassens Bestyrelse og Sogneraadet skønner det fornødent. — Den anden Landkommune, jeg tænkte paa, er Lumby, ogsaa i Odense Amt. Lumby Kommune havde for sidste Vinter gennemført lignende Foranstaltninger som Skeby-Otterup, men nu ser jeg til min Bedrøvelse, at Sogneraadet for den kommende Vinter paa et Sogneraadsmøde i Forgaars, tror jeg, det var, har vedtaget ikke at anvende § 2. Dette Sogneraad bestaar af 2 socialdemokratiske Medlemmer, 2 radikale Medlemmer og 5 af Venstre og Højre. Det viser sig altsaa her, at hvor de Radikale og Socialdemokrater